

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 จำแนกตาม ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ในปี พ.ศ. 2553 จำนวน 376 คน และทำการสุ่มตัวอย่างจากประชากร จำนวน 274 คน โดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 จำนวน 37 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น 0.93 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามด้วยตนเองและได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์คืนกลับมาจำนวน 274 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA)

สรุปผล

ผลการศึกษาพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 พบว่า

1.1 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการด้านการตระหนักและเห็นความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารให้ความสำคัญ กับการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อสร้างผลสัมฤทธิ์ให้นักเรียน ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูสร้างสื่อเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารมีนโยบายร่วมกับครูและผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอน ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูจัดทำนวัตกรรมเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและผู้บริหารร่วมกับครูในการกำหนดเป้าหมายทางวิชาการอย่างชัดเจน

1.2 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการด้านการพัฒนาตนเองและบุคลากรอย่างเป็นรูปธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารร่วมกับครูและผู้ปกครองในการกำหนดแนวทางพัฒนาโรงเรียนให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองร่วมกันสนับสนุนให้นักเรียนรู้จักการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อการเรียนรู้ ผู้บริหารได้จัดอบรมการนำเทคโนโลยีให้กับครูเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และผู้บริหารร่วมกับผู้ปกครองในการจัดหาสื่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาสนับสนุนการเรียนการสอน

1.3 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการด้านการสร้างแรงจูงใจด้วยระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ เรียงตามลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารร่วมกับคณะครูในการกำหนดนโยบายในการส่งเสริมขวัญและกำลังใจโดยให้รางวัลแก่ครูผู้

ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดี ผู้บริหารได้จัดระบบการเลื่อนขั้นเงินเดือนโดยการพิจารณาจากผลงานของครูผู้สอน ผู้บริหารมีนโยบายในการให้จัดทำบอร์ดเพื่อประชาสัมพันธ์ผลงานของครูที่ได้รับรางวัล และผู้บริหารและครูผู้สอนมีพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ข้อ เรียงตามลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารและครูร่วมกันทำหนังสือสานสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ผลงานของครูที่ปฏิบัติงานดีเด่น และผู้บริหารมีโครงการที่จะมอบรางวัลให้ครูผู้มีคุณธรรมจริยธรรมดีเด่น โดยให้นักเรียนเป็นผู้คัดเลือก

1.4 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการด้านการกำกับติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อให้ครูประจำชั้นรายงานผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน ผู้บริหารให้ครูหัวหน้าสายรายงานผลการเรียนของนักเรียนในแต่ละระดับชั้นหลังการสอบในแต่ละภาคเรียน ผู้บริหารกำหนดให้ครูจัดทำแผนการเรียนการสอนและติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ ผู้บริหารประชุมร่วมกับครูและผู้ปกครองเพื่อร่วมกันแก้ไขและพัฒนาความก้าวหน้างานด้านวิชาการ และผู้บริหารให้รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการจัดทำสถิติแสดงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในแต่ละห้องเรียน

1.5 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการด้านการใช้ทรัพยากรและวัสดุครุภัณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ เรียงตามลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารประชุมร่วมกับครูเพื่อวางแผนการจัดหาสื่ออุปกรณ์ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองร่วมประชุมวางแผนในการจัดหางบประมาณเพื่อสนับสนุนการจัดหาสื่ออุปกรณ์สำหรับการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองร่วมกันจัดหาสื่ออุปกรณ์ที่มีคุณภาพโดยเน้นการประหยัดและมีคุณค่ามากที่สุด และผู้บริหารและครูผู้สอนมีพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ เรียงตามลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารให้ครูร่วมกันผลิตสื่อการเรียนการสอนโดยเน้นวัสดุจากธรรมชาติในท้องถิ่น และผู้บริหารเชิญวิทยากรหรือผู้ปกครองที่มีความรู้ความสามารถในการผลิตสื่อมาเป็นวิทยากรแนะนำการผลิตสื่อการเรียนการสอนให้แก่ครู

1.6 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการด้านการสร้างความปลอดภัยและบรรยากาศที่อบอุ่น ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารจัดเวรยามสำหรับครูและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนดูแลความปลอดภัยของนักเรียน ผู้บริหารดูแลติดตามผลการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ผู้บริหารร่วมกับบุคลากรทุกฝ่ายของโรงเรียนประชุมปรึกษาเพื่อสร้างความปลอดภัยและสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นในโรงเรียน และผู้บริหารเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบของโรงเรียน

1.7 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการด้านการกำกับติดตามการปฏิบัติการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูทำวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการสอน ผู้บริหารตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียนการสอนของครูผู้สอนก่อนสอนทุกภาคเรียน ผู้บริหารตรวจเยี่ยมครูผู้สอนขณะทำการสอนและให้คำแนะนำที่เหมาะสม ผู้บริหารและคณะครูประชุมปรึกษาเพื่อร่วมกันแก้ไขปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการสอน และผู้บริหารและคณะครูร่วมกันทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการสอน

1.8 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการด้านการสังเกตการสอนและให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับ ดังนี้ ผู้บริหารให้คำปรึกษาและแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูอย่างกัลยาณมิตร ผู้บริหารได้มีการศึกษาค้นคว้าเทคนิคที่ทันสมัยเพื่อแนะนำครูใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน ผู้บริหารเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทุกครั้งที่เกิดจากการสอนและนำข้อมูลที่ได้มาเสนอเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครู และผู้บริหารให้ข้อเสนอแนะหลังจากเกิดจากการสอนของครูอย่างสร้างสรรค์ในแต่ละชั้นเรียน

2. การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

2.1 ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีตำแหน่งต่างกันมีพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมในภาพรวมและทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม ในภาพรวมและด้านการสร้างแรงจูงใจด้วยระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ด้านการกำกับติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ ด้านการใช้ทรัพยากรและวัสดุครุภัณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างสรรค์ และด้านการกำกับติดตามการปฏิบัติการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการตระหนักและเห็นความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านการพัฒนาตนเองและบุคลากรอย่างเป็นรูปธรรม ด้านการสร้างความปลอดภัยและบรรยากาศที่อบอุ่น และด้านการสังเกตการสอนและให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในภาพรวมและด้านการตระหนักและเห็นความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านการสร้างแรงจูงใจด้วยระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ด้านการกำกับติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ ด้านการใช้ทรัพยากรและวัสดุครุภัณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ ด้านการสร้างความปลอดภัยและบรรยากาศที่อบอุ่น ด้านการกำกับติดตามการปฏิบัติการสอนและด้านการสังเกตการสอนและให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการพัฒนาตนเองและบุคลากรอย่างเป็นรูปธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี กับผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการ ด้านการพัฒนาตนเองและบุคลากรอย่างเป็นรูปธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยในการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สงขลา เขต 2 มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 แบ่งเป็น 8 ด้าน คือ ด้านตระหนักและเห็นความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านพัฒนาตนเองและบุคลากรอย่างเป็นรูปธรรม ด้านสร้างแรงจูงใจด้วยระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ด้านกำกับติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ ด้านใช้ทรัพยากรและวัสดุครุภัณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ ด้านสร้างความปลอดภัยและบรรยากาศที่อบอุ่น ด้านกำกับการปฏิบัติการสอน และด้านสังเกตการสอนและให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารโรงเรียนมีความตระหนักและเห็นผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน มีการสร้างความปลอดภัยและบรรยากาศที่อบอุ่น มีการกำกับติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ มีการพัฒนาตนเองและบุคลากรอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนั้นยังมีการปฏิบัติการสอน มีการใช้ทรัพยากรวัสดุครุภัณฑ์อย่างสร้างสรรค์ และมีการสร้างแรงจูงใจด้วยระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร (2565) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับการบริหารจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 พบว่า ด้านตระหนักและเห็นความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านการสร้างความปลอดภัยและบรรยากาศที่อบอุ่น ด้านพัฒนาตนเองและบุคลากรอย่างเป็นรูปธรรม ด้านสังเกตการสอนและให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ ด้านการสร้างแรงจูงใจด้วยระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ด้านการกำกับติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ ด้านการใช้ทรัพยากรและวัสดุครุภัณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ และด้านการกำกับการปฏิบัติการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แบ่งเป็น 8 ด้าน พบว่า

2.1 พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม ด้านการตระหนักและเห็นความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อสร้างผลสัมฤทธิ์ให้นักเรียน สนับสนุนให้ครูสร้างสื่อเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีนโยบายร่วมกับครู ผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้ครูจัดทำนวัตกรรมเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และร่วมกับครูในการกำหนดเป้าหมาย ทางวิชาการอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับปรีชา สุขคุณ (2543) ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโครงการเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการ โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.2 พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม ด้านการพัฒนาตนเองและบุคลากรอย่างเป็นรูปธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารร่วมกับครูและผู้ปกครองในการกำหนดแนวทางพัฒนาโรงเรียนให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ สนับสนุนให้นักเรียนรู้จักใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อการเรียนรู้ รวมทั้งจัดอบรมนำเทคโนโลยีให้ครูเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และร่วมกับผู้ปกครองในการจัดหาสื่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (2550) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับการบริหารจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 พบว่า ด้านการพัฒนาตนเองและบุคลากรอย่างเป็นรูปธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.3 พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม ด้านการสร้างแรงจูงใจด้วยระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารร่วมกับคณะครูในการกำหนดนโยบายการ

ส่งเสริมขวัญและกำลังใจโดยการให้รางวัลแก่ครูผู้ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีจัดระบบ การเลื่อนขั้นเงินเดือน มีนโยบายการจัดทำบอร์ดเพื่อประชาสัมพันธ์ผลงานของครูที่ ได้รับรางวัล รวมทั้งร่วมกันจัดทำหนังสือสานสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ผลงานของครูที่ ปฏิบัติงานดีเด่น และมีโครงการมอบรางวัลให้แก่ครูผู้มีคุณธรรมจริยธรรมดีเด่นโดยให้ นักเรียนเป็นผู้เลือก ซึ่งสอดคล้องกับ สมยศ นาวิกาน (2543) ศึกษาเรื่อง *การบริหารและ พฤติกรรมองค์การ* พบว่า บุคคลจะถูกจูงใจให้แสวงหาความเสมอภาคทางรางวัลที่พวกเขาคาดหวังจากผลการปฏิบัติงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.4 พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม ด้านการกำกับติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อให้ครูประจำชั้นรายงาน ผลการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน ให้ครูหัวหน้าสายรายงานผลการเรียนของนักเรียนใน แต่ละระดับชั้น กำหนดให้ครูจัดทำแผนการเรียนการสอนและติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งร่วมกับครูและผู้ปกครองประชุมเพื่อร่วมกันแก้ไขและพัฒนาความก้าวหน้าทาง วิชาการ และให้รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการจัดทำสถิติแสดงผลสัมฤทธิ์นักเรียนในแต่ละ ห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ปรีชา สวัสดิ์ทา (2546) ศึกษาเรื่อง *การดำเนินงานตาม เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดคณะกรรมการ- ประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู* พบว่า คือ ด้านการติดตามผลการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.5 พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม ด้านการใช้ทรัพยากรและวัสดุครุภัณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพและ สร้างสรรค์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารประชุมร่วมกับครู เพื่อวางแผนการจัดหาสื่ออุปกรณ์ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน จัดหา งบประมาณเพื่อสนับสนุนการจัดหาสื่ออุปกรณ์สำหรับการจัดการเรียนการสอนที่มี คุณภาพโดยเน้นการประหยัดและมีคุณค่ามากที่สุด รวมทั้งให้ครูร่วมกันผลิตสื่อการ เรียนการสอนโดยเน้นวัสดุจากธรรมชาติในท้องถิ่นและเชิญวิทยากรหรือผู้ปกครองที่มี ความรู้ความสามารถในการผลิตสื่อมาเป็นวิทยากรแนะนำการผลิตสื่อการเรียนการสอน ให้แก่ครู ซึ่งสอดคล้องกับสมเด็จ อธิธา (2550) ศึกษาเรื่อง *ความสัมพันธ์ระหว่าง*

พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนกับการบริหารจัดการเรียนร่วมใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 พบว่า ด้านการใช้ทรัพยากร และวัสดุครุภัณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.6 พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม ด้านการสร้างความปลอดภัยและบรรยากาศที่อบอุ่น ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารจัดเวรยามสำหรับครูและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน ดูแลความปลอดภัยของนักเรียน ติดตามผลการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในโรงเรียน อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งร่วมกับบุคลากรทุกฝ่ายของโรงเรียนประชุมปรึกษาเพื่อสร้างความปลอดภัยและสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น และผู้บริหารเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ กฎบัตร 2550 ว่องศิริกุล (2550) ศึกษาเรื่อง แนวทางส่งเสริมการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.7 พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม ด้านการกำกับติดตามการปฏิบัติการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูทำวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการสอน ตรวจสอบการจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนก่อนสอนทุกภาคเรียน ตรวจสอบครูผู้สอนและให้คำแนะนำที่เหมาะสมขณะทำการสอน นอกจากนี้ร่วมกับคณะครูประชุมปรึกษาเพื่อร่วมกันแก้ไขปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเด็ก และร่วมกับครูศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนางานสอน ซึ่งสอดคล้องกับ อินทรา วงศ์เบ็ญสัจจ์ (2540) ศึกษาเรื่อง การติดตามการอบรมครูการศึกษาพิเศษของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่า การติดตามการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ได้รับการฝึกอบรมในด้านความรู้เทคนิควิธีการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.8 พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม ด้านการสังเกตการสอนและให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารให้คำปรึกษาและแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูอย่างกัลยาณมิตร มีการศึกษาค้นคว้าเทคนิคที่ทันสมัยเพื่อ

แนะนำครูใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน รวมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทุกครั้งที่เกิดขึ้นจากการสอน และนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงการสอนของครู ซึ่งสอดคล้องกับ เกษม ทองสัมฤทธิ์ (2540) ศึกษาเรื่อง ความต้องการนิเทศงานวิชาการของครูโครงการเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า ความต้องการนิเทศงานวิชาการของครูโครงการเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดคณะกรรมการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีความต้องการนิเทศด้านวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ปรากฏผลดังนี้

3.1 ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีตำแหน่งต่างกันมีพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในภาพรวมและทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 เช่นเดียวกัน จึงต้องปฏิบัติไปตามแนวทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับ เมธาวรรณ วงศ์เทวราช (2543) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนปกติ สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดนครพนม พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนปกติ ในภาพรวมและทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3.2 ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในภาพรวมแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีมีหลักสูตรการเรียนที่ต่างกัน ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีส่วนมากได้รับ

ตำแหน่งที่สูงกว่า มีภาระงานมากกว่า ทำให้มีความคิดเห็นเรื่อง พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ กมล คาระสุวรรณ (2545) ศึกษาเรื่อง กระบวนการบริหาร โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมในจังหวัดลำปาง พบว่า ครูผู้สอนที่มีคุณวุฒิแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อกระบวนการบริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม ในภาพรวมแตกต่างกัน

3.3 ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปีขึ้นไป ซึ่งมีประสบการณ์การทำงานเหมือน ๆ กัน จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Echols (1992) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนร่วมของเด็กปัญญาอ่อนในการศึกษาปกติจากโรงเรียนในรัฐเท็กซัส พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนร่วมในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ผู้บริหารและคณะครูควรร่วมกันทำหนังสือสานสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ผลงานของครูที่ปฏิบัติงานดีเด่นและทำโครงการที่จะมอบรางวัลให้ครูผู้มีคุณธรรมจริยธรรมดีเด่น โดยให้นักเรียนเป็นผู้คัดเลือก
2. ผู้บริหารควรเชิญวิทยากรที่เป็นผู้ปกครองที่มีความรู้ความสามารถมาช่วยสอนวิธีการผลิตสื่อการเรียนการสอนโดยเน้นวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่น

3. ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้คณะครูร่วมมือกับคณะผู้บริหารทำการศึกษเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการสอนและนำผลการศึกษาไปใช้ประเมินผลปรับปรุงแก้ไข

4. ผู้บริหารควรให้ข้อเสนอแนะอย่างเป็นรูปธรรมที่ปฏิบัติได้จากการสังเกตการสอนของครูและติดตามผลการสอนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงความร่วมมือของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2

2. ควรศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพการเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2

3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมของผู้บริหารโรงเรียนในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2